

IVO TROŠT:

Kateri je najboljši?

če in sin sta orala ledino. Solnce je pripekalo, zemlja je bila polna korenin. Delo se je krčilo počasi. Sin je pri-ganjal, oče je držal in naravnaval plug, da so bile brazde lepo ravne. Često je svaril oče sina, naj goni pravilneje, da bo ral lepša in hitrejša. Sin je sicer slušal, toda uspeha je bilo malo — nič.

Oče ni nehal godrnjati, solnce ne p.ipekati in delo kakor da zastaja, pa zavrne sin očeta: „Več kot preveč je vaše besedičenje, oče. Vsa svarila ne zaležejo nič.“

„Zakaj pa nagajaš?“ se zadere oče jezno in pristavi: „Jaz nisem nikoli tako nasprotoval svojemu očetu.“

„I, že niste imeli takega očeta.“

„Boljšega že kot — ti! Goni!“

Sin je molčal, pognal in si mislil, kateri oče je bil boljši.

Srpanova pesem.

Postolka kot pribita
nad njivami visi,
pod zlatim skrit oblakom
škrjanček žurgoli . . .

A tam pšenico zlato
ženjice žanjejo
in delajo veselo
in pesem to pojo:

„Oj, brušeni srpiči,
le režite ostró,
požanjite pšenico
in mak rdeči z njo!“

Kaj, draga prepelica,
še petpedikaš ti,
kaj če umikaš vedno
se nam za „pet pedi“!

Pred mrakom bo povezan
v snopovje vsak že klas,
in voz visok pomikal
se bo čez belo vas . . .

Umika prepelica
se s plahim „petpedi“;
a tam na njivi pesem
vesela se glasi . . .

Bogomil Gorenjko.

